

PROBLEMA EXCLUZIUNII SOCIALE A PERSOANELOR VÂRSTNICE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

GARABAJII ECATERINA

Institutul Național de Cercetări Economice, AȘM

Societatea modernă, care se autoevaluează a fi una civilizată, întreprinde măsuri de a soluționa problemele cauzate de schimbările demografice și socioeconomice, luând în considerare potențialul personal al subiecților sociali. Printre aceste probleme se numără și excluziunea socială a persoanelor în vârstă, atrăgând asupra sa o atenția deosebită în situația îmbătrânirii catastrofale a omenirii, ceea ce presupune o creștere semnificativă a ponderii persoanelor vârstnice în structura societății. Astfel, conform datelor Biroului Național de Statistică, la începutul anului 2014 în Republica Moldova locuiau 559,5 mii persoane în vârstă de 60 ani și peste, ce constituie circa 15 la sută din numărul total al populației stabile.

Problema excluderii individului din fluxul vieții sociale active după criteriul de vârstă este legată, deseori, de restrângerile spațiului său social și ale activității sociale. Atare limitări au consecințe negative atât pentru societate, cât și pentru individ.

Problema diminuării excluziunii sociale este agravată pentru societățile în tranziție, precum Republica Moldova, întrucât dezideratul de a corespunde unui stil de trai al țărilor dezvoltate se confruntă cu un nivel scăzut de prosperitate materială. Ca urmare, „ajungerea la o vârstă înaintată” se desfășoară pe fondalul diminuării nivelului de bunăstare, deprivățiunii sociale multidimensionale și a excluziunii sociale pronunțate a persoanelor vârstnice.

Principalul factor, care provoacă apariția și menținerea excluziunii sociale a persoanelor vârstnice este problema ocupării forței de muncă. Conform datelor statistice din anul 2012 în Republica Moldova aproximativ 18% din numărul total de pensionari sunt angajați. Însă în perioada crizei economice pensionarii devin cea mai vulnerabilă categorie de angajați – concedierile încep anume cu ei. Astfel se confruntă două tendințe opuse, simultan existente: aspirația de a utiliza experiența persoanelor în vârstă, sesizarea valorii acestei experiențe și excluderea vârstnicilor din sistemul activității sociale active.